

Cảm nhận về hình tượng người lính trong bài thơ Đồng Chí

Hình tượng người lính trong kháng chiến là đề tài thu hút nhiều bút lực. Đó là anh hùng áo vải sẵn sàng hi sinh tính mạng cho nhân dân đất nước, nhiều nhà thơ đã viết về họ... Và trong đó không thể không kể đến một bài thơ "Đồng Chí" của Chính Hữu. Bài thơ được viết đầu năm 1948 những năm đầu của cuộc kháng chiến chống pháp vô cùng khó khăn gian khổ cả về vật chất lẫn tinh thần, đời sống kháng chiến. Nhưng tinh thần đoàn kết thương yêu của đồng chí, đồng đội họ đã vượt qua để chiến đấu chiến thắng.

Chính Hữu viết "Đồng Chí" hướng ngòi bút vào chất hiện thực đời sống kháng chiến khai thác cái đẹp trong cái gian dị chân thực, đời thường tình đồng chí đồng đội thấm thiết sâu nặng của người lính cách mạng rất tự nhiên như vốn có ngoài đời, đúng với phẩm chất người lính cụ Hồ, gian dị mà anh hùng.

Tình cảm đồng chí đặc biệt được thể hiện ở sự chia sẻ tâm tư nỗi niềm. Những gian nan thiếu thốn của cuộc đời người lính biết bao gian khổ.

"Anh với tôi biết từng cơn ớn lạnh.

Sốt run người vừng trán ướt mồ hôi

Áo anh rách vai Quần tôi có vài mảnh vá

Miệng cười buốt giá Chân không giày

Thương nhau tay nắm lấy bàn tay".

Những câu thơ miêu tả hiện thực đời sống người lính tới từng chi tiết khó khăn gian khổ, thiếu thốn bệnh tật. Những cơn sốt rét rừng hành hạ là có thực, đói rét, chân không giày, đầu không mũ, áo phong phanh một manh, quần rách vá là thực. Sương muối phủ rừng hoang... Bút pháp hiện thực thể hiện qua những câu thơ sóng đôi góp phần diễn tả sự sẻ chia trong mọi cảnh ngộ... Song cái đẹp nhất, quý giá nhất ở người lính là tình đồng đội, thương nhau tay nắm... tay. Trong đói rét hiểm nguy người lính đã tìm hơi ấm nơi bàn tay nhau, truyền cho nhau tình cảm sức mạnh vượt lên. Cuộc chiến đấu trường kì gian khổ là thế, bộ đội ta chỉ có tình đồng chí đồng đội, tình yêu thương giai cấp là nền tảng cơ sở để tồn tại. Tiếp sức cho nhau, tiếp tục chiến đấu thắng lợi cuối cùng.

Nhiệm vụ chủ yếu của người lính là đánh giặc vì vậy tình đồng chí cao đẹp nhất là tình đồng chí gắn bó thiêng liêng nơi tuyến đầu chống giặc, nơi sự sống và cái chết kề nhau trong tích tắc.

"Đêm nay rừng hoang sương muối

Đứng cạnh bên nhau chờ giặc tới

Đầu súng trăng treo".

Ba câu thơ dựng lên bức tượng đài sừng sững về tình đồng chí trong hoàn cảnh khắc nghiệt: Đêm, rừng hoang, sương muối đôi bạn chiến đấu tạo lên tư thế vững trãi, nương tựa vào nhau. Người lính trong cảnh phục kích giặc giữa rừng khuya còn có những người bạn nữa – Vầng trăng, "đầu súng trăng treo" là hình ảnh được nhận ra từ những đêm hành quân phục kích của chính tác giả. Nhưng hình ảnh ấy còn mang ý nghĩa biểu tượng gọi ra liên tưởng

Cảm nhận về hình tượng người lính trong bài thơ Đồng Chí

phong phú " súng và trăng là gần và xa". Thực tại và mơ mộng, chất chiến đấu và chất trữ tình. Chiến sĩ và thi sĩ. Đó là các mặt bổ sung cho nhau hài hòa với nhau về cuộc sống cách mạng.

Hình tượng người lính trong kháng chiến chống Pháp hiện lên trong bài thơ thật giản dị chân thật hàm xúc, giàu sức biểu cảm. Tình đồng chí của những người lính dựa trên cơ sở cùng chung cảnh ngộ, lí tưởng chiến đấu. Đã góp phần quan trọng tạo lên vẻ đẹp sức mạnh tinh thần của người lính cách mạng. Bài thơ giản dị nhưng để lại trong người đọc nhiều rung cảm sâu sắc là bằng chứng xác thực về một thời oanh liệt tình người cao đẹp.

--Nguồn st--

